

numai aşa se explică pentru ce operile de teatru fac seri şi nu de deci ci de sute de reprezentaţii; iar scrierile muzicale ca şi revistele de acest gen sunt citite şi... plătite.

Dacă ne întorcem privirile la noi, judecata se schimbă.

N'avem un popor, care să aprecieze folosele imense ce poate aduce musica; n'avem nici chiar o pătură care să incuragieze începuturile sporadice ce se fac îci-colo. O nepăsare deprimătoare întâlnim pretutindeni, căci nu ne-am făcut educaţiunea — puţinii ce putem fi socotiti ca cunoşteitori, de cât ori pentru un interes material, ori pentru a privi lucrurile cu indiferenţă.

Iată de ce mişcarea muzicală pe care au întreprins-o studenţii noştri români, o socotim ca cea mai incăldită iată ce i călăuzesc. Serata - artistică a cărei dare de seamă o vom publica în No. viitor și care a avut loc Vineri-săra 28 Februarie în sala *Liedertafel*, e un semn că studenţii noştri au înțeles în sfîrşit misiunea ce au de a răspândi gustul muzicei și al artelor printre Români.

In programul acestei serate atât de variat și de bogat pe cât e de numeros și mare numărul celor ce se vor produce, sunt bucăti clasice de maestri mari ca Haydn, Schubert, Mendel, Gounod și Mascagni. Si dacă lipsesc acestei serbări musicale nota românescă, totuși nu ne putem opri de a saluta pe organizatori, aici felicita și îndemna pe acăstă cale.

Incet, incet, cu cât se vor obișnui cu noua lor chemare, studenții noștri, speranța viitorului, vor fi făcut mult și suntem siguri, că se vor gândi și să satisfacă și necesitățile naționale.

Ei au un avantaj: pe acela că numai dragostea de artă îi mână să facă acest lucru, iar nu specula. Ei au garanția reușitei prin aceea că cei ce îi ascultă, îi aproba și-i admiră, sunt însăși frații, părinții și amicii lor; nu pentru plată, ci pentru acăstă dragoste ei se produc.

Așa fiind, am fost sigur că serata uniunii studenților români, printre cari vedem nume reputate ca artiști, va avea succesul ce merită.

Studenții își înțeleg misiunea lor. E rândul nostru, al publicului să-i secundăm.

Mi-Chael

mosului stil și vorbea forte simplu în frumosul dialect al naivității care face aşa de bine să se înțeleagă pe cel care spune aşa de rău.

— E un dobitoc acest filosof! murmură Schaunard, care își infundase nasul în pahar, iată ceia ce măsilesce să pun apa în vinul meu.

După masă merseră să ia cafeaua la „Momus“ unde deja petrecuse săra din ajun.

Trebue să linea sămă că din acea zi stabilimentul devine nelocuit pentru alți obișnuiți.

După cafea și licheruri, tribul bohem intemeiat definitiv, se reîntoarce la locuința lui Marcel care luă numele de „Elysée Schaunard“.

In timp ce Colline se ducea să comande supeul ce-l promisese, cel-alii își procură petarde

THEATRU LYRIC

LUNI, 24 MARTIE 1903

orele 9 seara

Se va da pentru fondul de rezistență al
„GAZETEI ARTELOR“
MARE CONCERT

Urmărat de

BĂLUL Primăverei

Unicul bal deschis, alegoric și înflorat

Sub patronajul unui Comitet de
Domne și Doamne din Elita Bucureștenă iubită de artă

Această petrecere de un gen cu totul nou la noi, va satisface curiozitatele și gusturile cele mai alese.

PROGRAMA

De la ora 9-11 seara

1. Ambroise Thomas Polonaise din Opera *Mignon* cântată de d-ra Caliopi Seinescu
2. Flechtenmacher Fata de la Cozia, solo de bas cântat de d. D. Teodorescu
3. Ercole Carini De ce plâng cântată de d-ra El. Theodorescu
4. Weniawsky. Valse de Concert ex. la piano de d-ra Elisa Popovici, laureată a Conservatorului, eleva d-nei Nicolescu-Ioanin
5. Guercia Nina barcarola duet cântat de d. El. Teodorescu și d. D. Teodorescu
6. Versuri duse de d. P. Liciu artist al Theatrului Național
7. C. Demetrescu Quartet de corde în solo minor ex. de C. Demetrescu autor H. Skohoutil C. Pursch N. Cerchez
8. Grieg. Concert pentru 2 piană (prima audiție) de d-ra Elisa Nicolescu
9. Verdi, Caro nuome din opera *Rigoletto* cântat de d-ra Caliopi Seinescu

**De la ora 11¹/₂—4 dans.
Poloneza Ziarelor Nostre, mare dans costumat.
Atacul Florilor de Primăvară. Surprise.**

N.B. Costumele ușore de primăvară de preferință. Pentru domnițe, ținuta cu vieniosă și deosebită.

Biletele se achiziționează la Independența la Magasinele de Muzică Const. Gebauer, Mischonicky, Feder, De-gen, Magasinul Conservatorului, etc. și la Comitet.

PRETURILE: Fotoliu de orchestră lei 5; Stal I, lei 4; Stal II, lei 3; Balcon I, lei 5; Balcon al II, lei 3; Balcon III, lei 1; Galeria, 50 bani; Loje benuar, lei 40; Loje bel-etage, lei 20; Loje în față, lei 10.

Eminentul profesor de dans d. SCHMIDT va aranja și conduce toate figurile de dans

N.B. Biletele de galerie și de balcon III nu dau dreptul la intrare în sala de dans

(plesnitorii) rachete și alte bucăti pirotehnice și, înainte de a se pune la masă se dădu drumul de pe ferestre unuì splendid foc de artificii care pusese în mișcare totă casa, în timp ce cei patru prietenii cântau ca nisice desmetici.

Să celebrăm, să celebrăm, să celebrăm acăstă zi frumosă!

A doua zi dimineață ei se regăsiră din nou, dar fără a părea mirați, de astă dată.

Inainte de a se întoarce fie care la afacerea lui, merseră împreună să ia un dejun frugal la cafeaneaua Momus, unde își dădură întâlnire pentru săra și, unde se vedea în timp indelungat rămânind în toate dilele.

Acesta sunt principalele personajii care se vor vedea reăpărând în micile istorioare din care se compune acest roman, care nu

nu este un roman și n'are altă pretenție de căt căt cea arătată prin titlul său; căci scenele din viața de bohom nu sunt întrădevăr de căt studii de moravuri a căror eroi aparținând unei clase judecată pe nedrept până aci și al cărei cel mai mare defect este desordinea și încă ei pot să dea ca scuză că chiar acăstă desordine este o necesitate care lor le dă viață.

Un trimis al providenței

Schaunard și Marcel care se puseră de dimineață pe lucru, suspendără de o dată lucrul lor.

— La naiba! ce fome! dise Schaunard; și adăugă cu neglijență: nu se mai mănâncă astăzi?

Marcel păru forte mirat de acăstă întrebare pusă mai mult ca

DRASTICE

Unei artiste dramatice

Ai primit cadoù o lampă
Darul nu se potrivesc;
Lumea o brodea mai bine
De'ți dădea cadoù vre-un... pesce

Boldur

BANCHETUL ARCHITECTILOR

Miercuri seara, 26 Martie, societatea arhitectilor români, a avut banchetul anual al membrilor, ce s'a adunat în acest scop la restaurantul Capsă.

Pintre participantă, au fost și cății membrii de onore și anume: d-nii Emil Costinescu, Take Ionescu, Nicu Filipescu, Barbu Stefanescu Delavrancea, G. Panu, etc.

Cel dinței care a tostat a fost președintele societăței d. I. Mincu, apoi d. Emil Costinescu, Delavrancea, Panu și alții.

Nota toasturilor a fost necesitatea ce se simte tot mai mult pentru a se încuraja dezvoltarea arhitecturii naționale.

D. Costinescu, care a adus laude arhitectilor români pentru serviciile ce au făcut tările, a recunoscut în principiu că e nevoie ca năzuințele arhitectilor să fie sprinjinite de stat și de societate, dar a adăugat că America înței să imbogățe și apoi să găndit să aibă și o arhitectură a ei, cumpărând chiar cu bani de la streinii.

Același lucru e nevoie să-l facă și statul român.

Cu acăstă teorie nu s'a putut invoi d. Delavrancea, care a respuns d-lui Costinescu, că după credința d-lui ministru al finanțelor, ar urma să ucidem tot ce începuturile de artă ce se face la noi. D-sa a documentat că în arhitectură, ca și în orice altă artă, nu e nevoie să începem de la mare. Nu putem începe opera mare, e drept, dar cel puțin în mic putem fi Români. Construcțiile mici pe care statul, județele și comunele le fac, li s-ar putea imprima caracterul românesc.

Banchetul s'a terminat cu speranța că toți sunt convingi că statul trebuie să ia o inițiativă și în astă privință.

nici odată ne la locul ei.

— De când se dejeună două dile în sir? dise el. Eri a fost joii. Si el complectă răspunsul arătând cu linia, acăstă poruncă a bisericiei:

„Vineri cam nu se va mâncă, „Nici alt lucru aidoma,“

Schamard nu găsi nici un răspuns și se așeză la tabloul său, care reprezinta o cămpie pe care se afia un arbore roș și un arbore albastru care își încrucișase ramurile.

(Va urma)